

Játtaðar vóru so 1,2 milliónir afturat, og ein skilti, at burtur úr «tiltaksjáltan» kundi kanska fáast 1,3 milliónir afturat, men sjálvt um henda upphædd fekk afturat tí av sjúkrahússtjóranum uppskotna, hevði niðurskurðuri — tó at sjúkrahúsið tá fekk virkað — nærkast tí óforsvarliga og framvegis verið nógv størri enn á nokrum øðrum sjúkrahúsi.

Suðuroyartingmenn kenna tað afturhald, sjúkrahúsumsiting okkara hevur sýnt longu 20 ár frammanundan, at spari-krov — eisini út um tað forsvarliga — verða sett hinum sjúkrahúsum, og rokni eg við, at eg eisini teirra vegna kann siga, at vit á ongan hátt kunnu góðtaka, at hesar tøvandi starvssetanir á Suðuroyar sjúkrahúsi fara at bera i sær, at læknar okkara, narkosusjúkrasystar okkara ella onnur fara úr starvi, tí vanligar arbeiðs-treytir ikki verða fylgdar, og krevja tí, at størvini, nevnd undir 1-3, verða sett beinanvegin.

Skuldu tá trupulleikar rakstrinum viðvíkjandi tó framvegis verið, eigur landsstýrismaðurin at áleggja sjúkrahúsumsitingini í Havn at senda fólk út á bygd til at fylla hesi størv, tá tøvur er, tí nóg mikið av fólki vil verða eftir í Havn til, at vaktarskipan og sáttmáli kunnu haldast.

Samstundis eigur landsstýrismaðurin at syrgja fyri, at skurðlæknarnir av bygd — medicinarar við — sleppa at nýta serkunnleika og evni síni á Landsjúkrahúsinum so nogva tíð árliga, at hesin serkunnleiki verður viðlíka-hildin.

I meðan skulu so læknar úr Havn rokja teirra arbeiði á bygd.

Hetta hevði tryggjað bestu nýtisluna av «resoursum» og «eksper-tisum», tí sjálvsagt duga bygdalæknarnir sumt betur enn læknarnir við Landsjúkrahúsið og øvugt.

Tað er heilt óforsvarligt, at ein narkosusjúkrasystir gongur 24 tíma vakt í Suðuroy mánaða aftan á mánaða, tí hon er einsamøll, — og fáar freistast at søkja, kunnu tær ikki hava trygd fyri, at arbeiðstíðin er 8 tímar um dagin í meðal, og hartil eru triggjar normeringar kravdar — meðan fleiri narkosulæknar og narkosusjúkrasystar ganga á skift í Havn, og ein narkosulækni og fleiri narkosusjúkrasystar skulu ganga vakt í Klaksvík. Hesin verður áttandi lækni í Klaksvík.

Sagt hevur verið, at tey smáu sjúkrahúsin hava «kravt til sín» seinna árin

og at hetta skerjir møguleikarnar fyri útbygging av Landsjúkrahúsinum.

Hjálagdar eru talvur, sum tyðuliga sýna, hvør hevur fingið úrslit av at krevja til sín, um slíkt kann sigast verða hent.

Hesar talvur vísa eisini, at skerjingin við tveimum sjúkrasysturum er sera stór, tá einans 18 eru settar. Sum er, er torført at fáa náttartænastu á deildunum útinta.

Hvat spurningi 4 viðvikur ynskir undirritaði trygd fyri, at tær trygdir, sum liggja í sjúkrahúslóg-gávuni, nevniliga at vit hava trygð sjálvstøðug sjúkrahús við egnari

«visitation», sjálvstøðugum rætti til at senda sjúklingar til víðari viðgerð á Ríkishospitalinum og einum sjálvstøðugum sjúkrahússtýri, sum hevur sjálvstøðuga ábyrgd av egnari figgjarætlan, ikki verða sniðgingar av landsstýri og sjúkrahússtjóra/ráðgeva, ið nú tykjast einferð enn at stinga «sentralistiska» ideologi við i kortið.

Hinvegin metir undirritaði tað tydingarmikið, at læknarnir framvegis eru settir við sjúkrahúsværk Føroya, soleiðis at magnið verður nýtt best møgulegt, ikki bert í Havn, men á øllum trimum sjúkra-

húsum.

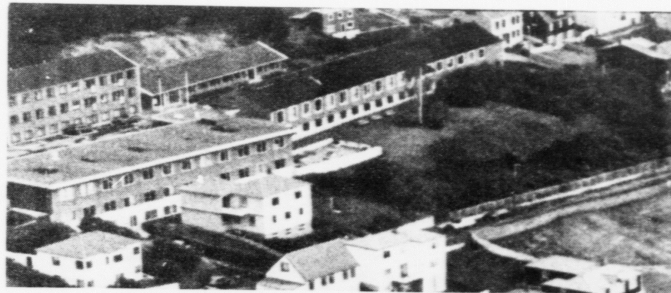
Hesa «rokering» imillum tey trý sjúkrahúsin er skilagott at samvirka um, men fyri at rokka skilagóðari loysn her, er ikki neyðugt at gera felags

figgjarætlan og harvið útvatna ábyrgdina hjá teimum trimum sjúkrahúsum.

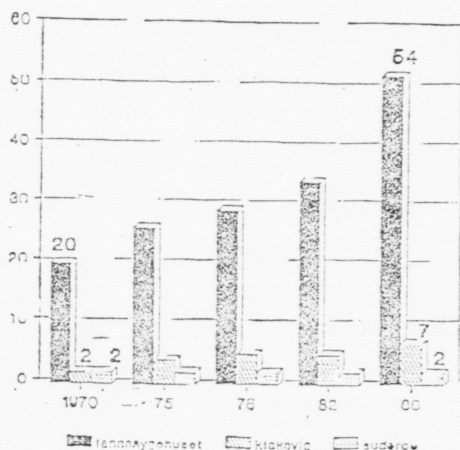
Vit vilja ikki hava tær hugsanir um «sentralisering», sum vórðu feldar, tá

sjúkrahúslógin varð samtykt, snýktar inn gjøgn-um bakdyr.

Á Føroya Løgtingi
21. mars 1990
Atli P. Dam

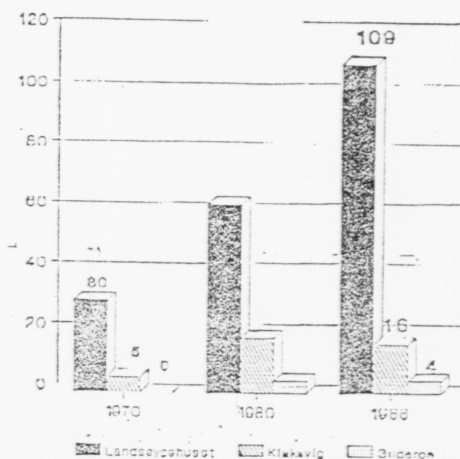

læger
1970 - 1988

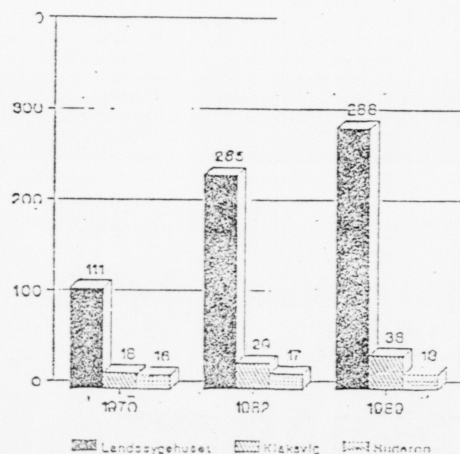

(normerað stillingar)

sygehjaelpere
1970 - 88

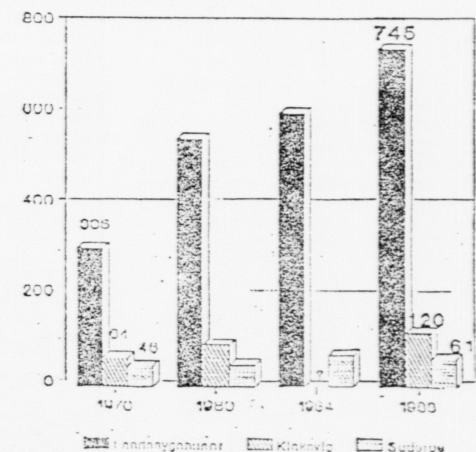

sygeplejersker
(inci. elever) 1970 - 89

(normerað stillingar)

personale 1970-88
alle ansatte paa sygehusene

(normerað stillingar)